

være tilbøjelig til at tro, at man ikke i Længden kan fastholde dette, og mene, at der her er et moralsk Ansvar, man aldrig vil kunne løbe fra. For ikke at vække Frygt vil jeg straks sige, at saaledes som Hypotekbankens Virksomhed har været og med den Soliditet, Banken har, betragter jeg i Virkeligheden et saadant Tilfælde som ganske udelukket; jeg kan ikke en Gang tænke mig, at denne Grundfond skulde blive angrebet.

Til Slutning skal jeg kun gøre en Bemærkning om den Del af Bankens Virksomhed: Opkøb af Kreditforeningsobligationer, der nu ligger stille, og som jo i Virkeligheden var det ledende Hensyn den Gang, i alle Tilfælde vel det Hensyn, hvortil man stærkest støttede sig, naar man talte for Oprettelse af Banken. I Øjeblikket ser det ikke ud til, at denne Virksomhed, der gik i Staa i 1912, og som under Krigen ligger ganske hen, skal komme op igen. Men hvem ved? Der er jo et Land, der for Fremtiden bliver Verdens Guldkammer. Medens vi den Gang gik bort fra Tyskland, fordi vi vilde ind paa det største Marked og det fineste Pengemarked den Gang, nemlig det franske, og haabede en Gang imellem ogsaa at kunne komme til England og optage Laan, er den Mulighed nu aldeles ikke udelukket — vi ser saa mange mærkelige Ting i disse Tider —, at vi kan komme til at søge Laan og faa Laan paa det Sted, som jeg benævnte Verdens Guldkammer, i alle Tilfælde for lange Tider. Og til dem, der nærer Frygt for, at Banken skal glemme sin den Gang vigtigste Opgave, vil jeg sige, at det nærer jeg ikke nogen som helst Frygt for. Er Tiden inde, er jeg vis paa, at Direktionen vil vide at benytte en gunstig Lejlighed til ogsaa paa ny at optage Spørgsmaalet om Køb af Kreditforeningsobligationer. I øvrigt kan jeg slutte mig til alt, hvad det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde, ogsaa til den Bemærkning, han gjorde om Ønskeligheden af, at Sagen maatte gaa i Udvalg, men det betyder ikke, at jeg ikke vil anbefale den, tværtimod skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale den til den velvilligste Behandling.

Deutzer: Om selve Lovforslaget skal jeg kun sige, at hvorledes det vil virke, afhænger i høj Grad af, hvorledes Pengemarkedet stiller sig, og det kan ingen vide noget om; men at det i hvert Tilfælde ikke kan gøre Skade, er jeg aldeles overtydet om, baade efter dets Bestemmelser

og i alt Fald, naar der af Finansminister og Direktion vises den fornødne Forsigtighed i paakommende Tilfælde.

Jeg har nærmest taget Ordet for at gøre opmærksom paa en Bestemmelse i § 14 om en Slags Opgørelse af Bankens Soliditet. Der findes i den nugældende Lov en noget lignende Bestemmelse; den er ganske vist ikke identisk med denne, noget forskellig fra den, men ligner den dog i høj Grad. Den findes i den nugældende Lovs § 15, og efter den skal man hvert Aar særskilt opgøre, hvorvidt Banken er solid eller saadant noget — det er noget lignende Udtryk, der bruges. Da jeg i adskillige Aar har haft at gøre med den Revision af Bankens Regnskab, som finder Sted fra Rigsdagens Side, kan jeg bevidne, at jeg lige fra først af har holdt paa, at man skulde opfylde denne Bestemmelse, men det er ikke lykkedes. Man har stadig sagt, at det var umuligt at skaffe en saadan særskilt Opgørelse, den er derfor heller ikke kommet, og jeg har endelig, om jeg saa maa sige, tabt Modet, og i Udvalget i Aar har vi rent opgivet at paatale, at den Bestemmelse ikke er opfyldt. Jeg finder nu, at det er meget uheldigt, at man i Loven forlanger en saadan særskilt Opgørelse, og at den saa ikke kan foretages eller i hvert Tilfælde ikke bliver foretaget. Nu ser jeg godt, at den nu foreslaaede Bestemmelse er affattet noget anderledes og ikke er umulig at opfylde, idet den lyder paa, at „ved Aarsregnskabet's Afslutning opgøres, hvorvidt Værdien af Bankens samtlige Aktiver fuldt dækker Bankens Forpligtelser“. Den er ikke umulig at opfylde, men det vil, saa vidt jeg kan skønne, blive et forfærdeligt Arbejde, et meget stort Arbejde, og det kan efter min Mening slet ikke gaa an, at man vedtager en saadan Bestemmelse, men ikke opfylder den derved, at der fra Bankens Side og ogsaa fra Rigsdagens Revisions Side hvert Aar gøres opmærksom paa, hvad en saadan Afslutning har ført til. Paa den anden Side mener jeg, at en saadan særskilt Opgørelse paa ingen Maade er nødvendig. Ligesom vi har undværet den hidtil, trods Lovens Bydende, og ikke har følt os besværede deraf, men alligevel har kunnet se, at Banken var fuldt solid, efter hvad der forelaa, saaledes tror jeg ogsaa, at baade Rigsdagen, Revisionen og alle i Fremtiden uden denne særskilte Opgørelse af Soliditeten ved Aarsregnskabet's Afslutning paa en fuldstændig paalidelig Maade kan se, at Banken er fuldstændig solid, at Værdien af